

PORTRETE

Peter Szaunig **Întoarcerea cavalerului răătăcitor**

Lavinia Coman

Peter Szaunig s-a născut la 20 mai 1933 la Braşov și s-a stins la 28 august 2015 la Bamberg, în Germania. A fost un destoinic pianist, pedagog, cercetător și manager de proiecte culturale. A copilărit la Buşteni, iar din anul 1944 familia s-a mutat la Sibiu. De timpuriu a manifestat înclinații pentru muzică, fapt care i-a determinat pe părinți să-i asigure o îndrumare din

partea celor mai pricepuți profesori locali. Astfel, a găsit în Martha Fritsch, Eva Plattner, Mitzi Klein-Hintz și Franz Xaver Dressler (1898-1981) profesorii de pian, îndrumătorii și formatorii de care avea nevoie. A urmat școala generală la Gimnaziul Brukenthal și, în continuare, a absolvit Școala tehnică de drumuri și poduri. După această traiectorie ocolitoare, într-o perioadă a adolescenței avansate, s-a hotărât pentru studii muzicale temeinice, urmând Școala Medie de Muzică din București (actualul Colegiu Național de Artă *Dinu Lipatti*), unde a avut-o ca profesoară de pian pe Maria Șova (1913-2007).¹ A absolvit această școală în anul 1956. Pregătirea muzical-instrumentală și-a consolidat-o în perioada 1956-1961, la Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din București, unde a făcut parte din clasa de pian a vestitei soliste din acea vreme Silvia Șerbescu (1903-1965) și a studiat acompaniamentul cu Dagobert Buchholz (1906-1991). Din consultarea documentelor universitare deducem că a fost un student perseverent, tenace, apreciat în toți cei cinci ani de studii cu calificative bune și foarte bune (note de 8 și 9) la pian, acompaniament și muzică de cameră, ca principale discipline de profil.² După absolvirea conservatorului, devine profesor de pian la Școala de Muzică din Sibiu, din 1965 activează ca solist al Filarmonicii de Stat din același oraș. Se poate menționa că a avut în repertoriu concerte pentru pian și orchestră de J.S. Bach, W.A. Mozart, L. v. Beethoven, Fr. Liszt, precum și concertul nr. 2 de J. Brahms, toate acestea fiind interpretate cu sensibilitate și dăruire, după cum s-a consemnat în presa vremii. Pe linia sistemului de învățământ, din 1971 i se încredințează și funcția de inspector școlar pentru muzică. În tot acest timp se manifestă ca profesor, pianist concertist și

---

¹ Când am devenit, la rândul meu, eleva Doamnei Șova, la aceeași școală, dumneaei își amintea adesea de Peter, dar mai ales, de mama acestuia, o simpatică săsoaică din Transilvania, care îl căina cu dragoste pe „biata Peter”, nevoit să trăiască departe de familie.(n.a.)

² Arhivele U.N.M.B., Conservatorul „*Ciprian Porumbescu*”, București, Facultatea de instrumente și canto, Situația școlară a studentului Szaunig Peter, secția pian (1956-1961).

interpret de muzică de cameră, gazetar, recenzent și cercetător muzical dedicat în special fenomenului artistic din Sibiu și din întregul spațiu transilvan al României. În anul 1969, Peter Szaunig organizează, în calitate de profesor de pian din Sibiu, un prim simpozion dedicat lui Carl Filtsch¹, la care îi antrenează pe organistul Franz Xaver Dressler (1898-1981) și pe dirijorul

---

¹ Iată textul de prezentare a lui Carl Filtsch în monografia *Frédéric Chopin* de Lavinia Coman, apărută la Editura Didactică și Pedagogică din București, în anul 2009, pp. 62, 63: „Se cuvine să-l evocăm acum pe elevul preferat al lui Chopin. Se numește Carl Filtsch și vine de pe pământ românesc. Sas de origine, Carl Filtsch s-a născut în anul 1830 la Sebeș Alba, în Transilvania, într-o familie cu preocupări muzicale. Deoarece vădește însușiri muzicale de foarte mic, este prezentat la Cluj profesorilor de la Conservator. În anul 1835 era deja anunțat ca „un geniu muzical” de un ziar din Budapesta. Trimis la Viena, lucrează cu August Mittag și Simon Sechter. Apoi continuă să studieze la Leipzig, cu vestitul profesor Friedrich Wieck, tatăl Clarei Schumann. Urmează descinderea la Paris, în calitate de pianist precoce, cu succese care-l fac cunoscut în Europa. Aici îi este prezentat lui Chopin, care-l primește ca elev. Firma Erard îi dăruiește un pian construit special pentru el. Chopin îl îndrăgește și începe să lucreze intensiv cu el. Se preocupă în mod deosebit să-i formeze o tehnică adecvată și să-l pregătească pentru înțelegerea profundă a muzicii, în vederea unei cariere extraordinare pe care i-o prevede în arta cântatului la pian. Potrivit mai multor mărturii din mediul apropiat, Chopin se ocupă cu pasiune de acest copil binecuvântat, pentru care descoperă în ființa sa comori de tandrețe părintească. Își pune speranțe enorme în viitorul lui. Îl învață cum să cânte multe dintre creațiile sale. Adesea este uimit de precocitatea și înzestrarea personală pe care le demonstrează în interpretarea lor. ”Nu cântă operele mele chiar cum le cânt eu, ci își exprimă prin ele propria personalitate, dar nu le cântă mai puțin bine decât le-aș cânta eu”, obișnuia să le spună celor cu care discuta despre copil. Liszt îi prevede și el o carieră strălucită. Destinul, însă, a hotărât altceva. Filtsch are o construcție fizică delicată, iar regimul turneelor și al concertelor dese îl epuizează înainte de vreme. Este învins de tuberculoză. Se stinge din viață la vârsta de aproape 15 ani, în anul 1844, la Veneția și este înmormântat pe o insulă din Marea Adriatică. A lăsat o rană nevindecată în sufletul lui Chopin. A fost omagiat și amintit de lumea muzicală și în zona din România în care s-a născut, rămânând ca un simbol al promisiunii muzicale eterne. Ca gest de perpetuare a memoriei sale, muzicieni din Sibiu au inițiat un festival și un concurs internațional de pian și compoziție care-i poartă numele..., iar muzicianul Peter Szaunig, originar din România, a scris o monografie „Carl Filtsch”, editată la Heilbronn, în anul 2008”.

Heinz Acker (n.1942) să participe cu notabile contribuții. Din această perioadă începe să proiecteze un concurs care să poarte emblema adolescentului genial provenit de pe meleagurile transilvane. Din păcate, în anul 1973 Peter Szaunig pleacă definitiv din țară, pentru a se stabili în Germania. Aici reușește să ocupe, începând din anul 1974, o catedră de pian, muzică de cameră și acompaniament, la prestigiosul liceu muzical de stat din Lahr, în Bavaria. Și în acest context, Peter Szaunig se afirmă ca un artist deosebit, un pedagog eficient - ai cărui elevi obțin an de an premii la olimpiade - și ca animator fervent al vieții culturale comunitare.

Abia după căderea cortinei de fier, cu începere din anul 1995 el și-a putut transpune în realitate visul dedicat Sibiului, în colaborare cu colegul și prietenul lui, Walter Krafft, deasemenea profesor de pian, format la școala renumită a Floricăi Musicescu (1887-1969), în același conservator bucureștean, care se stabilise, între timp, la München. De atunci, pe parcursul neîntrerupt al seriei de 20 de ediții, Concursul Internațional *Carl Filtsch*, căruia i s-a atașat festivalul muzical cu același nume, a cunoscut mereu o creștere a valorii și importanței. În anul 2005, Peter Szaunig a publicat o carte dedicată împlinirii a 10 ani de existență a Concursului *Carl Filtsch*, iar în anul 2009 a lansat o biografie a copilului minune Carl Filtsch la Veneția, unde micul geniu s-a stins, evenimentul desfășurându-se sub auspiciile Institutului Cultural Român din orașul lagunelor. Despre această carte se cuvine să spunem că este de o aleasă eleganță editorială, conținutul fiind prezentat în limbile germană, română și engleză, în corespondențe lingvistice impecabile, cu o prefață de Nicolae Brânduș și că se încheie cu un grupaj de imagini de o valoare inestimabilă, nu doar documentară, ci și artistică. Pe lângă aspectul somptuos și acribia prezentării textului, avem motive reale să fim impresionați de încărcătura emoțională a conținutului. Autorul recrează în această adevărată bijuterie editorială atmosfera idilică a orașelor transilvane de odinioară, cu tradițiile lor specifice, cu aspectele de multiculturalitate, de cultivare a valorilor umaniste, de prosperitate și interes neobosit al cetățenilor de vază pentru promovarea artelor și a artiștilor. Din

text răzbate, de asemenea, disponibilitatea obstinată a cercetătorului pentru a aduna informații asupra temei alese, dedicația lui tandră pentru povestea de viață a unui copil genial, răpus de soartă în zorii gloriei artistice, ca o promisiune a ceea ce ar fi putut să împlinească, dacă destinul nu i-ar fi fost frânt de boala nemiloasă a secolului romantic, tuberculoza.

Peter Szaunig a fost un membru activ al organizației profesionale EPTA.¹ Prin simpozioanele și manifestările publice pe care le-a realizat, prin pasiunea cu care s-a implicat în cunoașterea și valorificarea moștenirii unui mic prinț al artei pianistice din vremea lui Chopin și a lui Liszt, Peter Szaunig a contribuit la îmbogățirea patrimoniului cultural european. Ca membru al unei generații puternice de muzicieni care a avut un aport semnificativ la valorile muzicale deopotrivă din Germania și din România, el a cunoscut, în cea mai mare parte a vieții, destinul ingrât al omului de cultură despre care în țara de origine nu era voie să se vorbească și să se scrie, în vreme ce în țara de adopție, în mediul artistic german, a fost adesea marginalizat, fiind perceput și tratat ca un străin.²

Iată de ce sunt de o mare importanță mărturiile memorialistice despre colegul nostru, văzut prin ochii unor prieteni. Scrisoarea lui Nicolae Brânduș (n.1935) se constituie într-un document menit să ne ajute la conturarea personalității, a firului vieții și a destinului său. "Ce aș putea spune despre Peter Szaunig este că mi-a fost ca un frate. În perioada studenției am fost împreună la familia sa din Sibiu, unde am petrecut vacanțe memorabile. În București, stătea în gazdă, foarte aproape de locuința mea din Piața Gemeni și ne vedeam aproape zilnic. Aș putea să-l definesc ca pe unul dintre cele mai luminoase personaje pe care le-am întâlnit în viață. Era capabil să-și cheltuiască oricât din timpul său spre a-și asista prietenii în orice situație. Un suflet de extremă generozitate și un om bun.

---

¹ Asociația Europeană a Profesorilor de Pian (n.a.)

² Franz Metz, *Das Filtsch-Festival als Testament*, în *Siebenbürgische Zeitung*, 5 sept. 2015, htlm.

I-am cunoscut întreaga familie, emigrată în etape în Germania după anul 1970 și mai ales pe mama sa, care era directoarea teatrului german de marionete din Sibiu. A fost prima care, din cauza problemelor de sănătate, a plecat din România și treptat a fost urmată de soț și de copii. În timpul când familia ei era încă în țară, călătorind în Germania la Cursurile de Vară de la Darmstadt, am vizitat-o la căminul unde locuia, undeva pe lângă Bayreuth și unde parcă i-am adus bucurie odată cu aerul din țară, unde familia ei mai aștepta încă formalitățile de plecare. Era pentru mine “*Mama Szaunig*” și mă considera ca pe unul din fiii săi.

Peter s-a căsătorit cu Mioara Georgescu, profesoară de pian, tot din Sibiu și au avut o căsnicie de lungă durată, până în ultimul deceniu și ceva de viață, când s-au despărțit...

Peter a depus o activitate intensă de organizare a Concursului și Festivalului “*Carl Filtsch*”, actualmente de amploare, unde serii de tineri pianiști și compozitori s-au prezentat, iar competiția s-a îmbogățit cu participanți din toată lumea.

Am reușit să-l văd pentru ultima dată la Sibiu, cu ocazia celei mai recente ediții a acestui concurs și festival pe care l-a organizat și al cărui președinte de juriu a fost, ca de obicei. Am avut această șansă de a-l mai întâlni. Era slăbit, palid și adânc marcat de boala fără leac care l-a trecut în lumea celor dreupți... Dumnezeu să-l odihnească!”¹

Poeta Ioana Ieronim ne oferă, de asemenea, amintiri despre Peter Szaunig, de a cărui prietenie s-a bucurat, mai ales în ultimii ani. “A fost un om de o rară calitate, un dăruitor de o generozitate angelică. Amintirile legate de Peter sunt pentru mine dintre cele mai prețioase și statornice. Am avut privilegiul unor lecturi publice la München, Stuttgart, Berlin (în 2009), ș.a., inclusiv în România, cu participarea lui muzicală, la pian, când am prezentat volumul de poeme narrative despre copilăria mea transilvană, *Triumful paparudei / Brückengasse ohne Ufer*, tradus și publicat în Germania de Dagmar Dusil – evocări care

---

¹ Nicolae Brânduș, *Scrisoare în amintirea unui mare prieten*, ms., București, decembrie 2015.

au adus, la aceste lecturi, orizontul multicultural transilvan și mai aproape de adevăratul lor spirit, datorită participării lui Peter, cel care interpreta la pian sonorile tărâmului nostru originar ‘din miezul lucrurilor’. Trebuie spus că traducătoarea și editoarea volumului a organizat aceste evenimente de promoție; o surpriză a fost faptul că la München, în public, s-au aflat chiar unele din personajele cărții... pentru un moment literar-muzical și de viață cu totul special, o rară călătorie în timp. Știu că Peter a participat la serii întregi de evenimente, alături de Dagmar, îmbinând literatura și muzica, în diverse contexte, cu un repertoriu precumpănitor transilvan, românesc.

Am avut și eu norocul să mă aflu la Sibiu cu ocazia celei de a 20-a desfășurări a festivalului-concurs *Filtsch*, în vara lui 2015. Eleganța, demnitatea, stăpânirea de sine când îi era mai greu, neștirbita dăruire arătate de Peter Szaunig în ciuda bolii avansate și neiertătoare, entuziasmul pentru calitatea tinerilor muzicieni reuniți la Sibiu din toate colțurile lumii datorită viziunii sale, planurile de viitor gândite cu drag, cu speranță și căldură pentru când el nu avea să mai fie, - toate acestea sunt o înaltă lecție de forță și frumusețe omenească interioară.

Dagmar Dusil, care a realizat, ca editor, volumele semnate de Peter (titlurile menționate mai jos, în bibliografie, cartea la aniversarea primilor 10 ani ai festivalului), l-a însoțit din 2004 și a participat activ la toate edițiile festivalului *Filtsch*. Cu sprijinul ei, Peter a reușit să conducă juriul concursului și în vara anului 2015, pentru ultima oară. La această vreme târzie a vieții lui, ea i-a promis că va face toate eforturile necesare pentru continuarea, în spiritul gândit de el, a festivalului-concurs *Filtsch*. Primul pas pentru a pune în practică perspectivele discutate, a fost că Dagmar Dusil a deschis un fond special în vederea acordării, din 2016, a premiului *Peter Szaunig* unui tânăr concurent/concurente, pentru interpretare ‘de o notabilă originalitate și muzicalitate’.

Să mai notăm că la ediția a XX-a a festivalului, în 2015, în continuarea inițiativelor editoriale amintite, s-a lansat ediția jubiliară a partiturilor lui Carl Filtsch (publicată cu sprijinul Forumului German din România) – partituri revizuite și adnotate de Peter Szaunig și Ferdinand Gajewski. Apariția este, evident,

deosebit de prețioasă pentru moștenirea componistică Filtsch și redescoperită cu eforturi susținute, de-a lungul multor ani din urmă.”¹

Un alt ecou memorialistic vine de la Amsterdam. Prietena și colega noastră comună la clasa Doamnei Șerbescu, fiica dumneaei, Liana Șerbescu Gavrilă, are propriile sale amintiri. „Peter era într-adevăr un om foarte cald și săritor la nevoie. L-am întâlnit de câteva ori în Germania, după ce ne-am stabilit în Olanda, ultima dată cu ocazia unui recital al meu cu Radu Aldulescu, la Biblioteca Românească din Freiburg, în anul 1980. A venit atunci cu plăcere și era foarte prietenos. Nu știu ce s-a mai întâmplat mai târziu, că ne-am pierdut din ochi...”²

Pentru a întregi cât mai bine portretul muzicianului, trebuie să notăm faptul că el are și compoziții, care au fost interpretate public, unele dintre ele chiar înregistrate și aflate la dispoziția celor curioși. Astfel, lucrarea *Klangstein-Meditationen pentru recitator, flaut, pian, percuție și pietre cântătoare* (acestea din urmă au fost create de sculptorul Elmar Daucher), compusă și prezentată public cu deosebit succes în anul 1980, este o muzică îndrăzneță, modernă, în stilul avangardei europene a deceniilor al șaptelea și al optulea.³ Din aceeași perioadă datează și *Trio Variationen pentru flaut, vibrafon și pian, pe o temă de pietre cântătoare*, din atelierul aceluiași E. Daucher, piesă primită, de asemenea, cu interes la prima audiție din 1987, difuzată la radio și comentată laudativ în presă. Peter Szaunig a mai compus lieduri, piese camerale, muzică de scenă și pentru spectacole de balet. Ca semn de prețuire pentru aceste creații, a primit un premiu din partea orașului Offenburg, în anul 1986, precum și din partea orașului Achern, în anii 1988 și 1992.

După pensionarea sa în anul 1998, a locuit la München, apoi la Bad Wörishofen și, în sfârșit, la Bamberg, oraș în care

---

¹ Ioana Ieronim, „Gânduri despre Peter Szaunig”, ms., București, decembrie 2015.

² Liana Șerbescu Gavrilă, *Scrisoare despre Peter Szaunig*, ms., Amsterdam, decembrie 2015.

³ O variantă sonoră convingătoare a lucrării se găsește pe Google.

un celebru compatriot român, dirijorul Ionel Perlea (1900-1970), formase cu decenii în urmă o orchestră simfonică de elită pe plan mondial. Cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani, muzicologul Karl Teutsch i-a dedicat lui Peter Szaunig un articol-portret, în care a apreciat că sărbătoritul nu își arată vârsta, fiind agil, activ, iubitor de comunicare și participare, plin de tact, uimitor de productiv în muncă și de orientat spre viitor.¹

În ultimii ani petrecuți la Bamberg, Dagmar Dusil a fost sprijinul lui statornic, iar familia scriitoarei a devenit pentru el o adevărată familie adoptivă, în care a fost protejat și a găsit afecțiune. Până la ultima lui suflare, această familie i-a acordat de fiecare dată ajutorul necesar și a ieșit în întâmpinarea dorințelor sale. Atins de suferința neiertătoare care l-a și doborât, s-a concentrat cu putere asupra unei experiențe spirituale anterior îmbrățișată, în care a găsit acum confort și speranță. Prin cultura budhistă zen a ajuns la concluzia că "omul și opera lui formează o unitate inseparabilă."² "Pentru Peter Szaunig, budhismul a reprezentat o filosofie a credinței și a vieții. În lumina lui a trăit, practic, mai bine de 40 de ani de viață și a fost ceea ce l-a legat de tovarășa sa de drum, spirit geamăn întru budhism, Dagmar. El a pus în rezonanță budhismul cu mentalitatea de viață transilvană. O artă pe care nu oricine o poate stăpâni. Se vedea pe sine ca aducător de pace și înfrățire. Pentru el, lumea era un tot, iar noi, oamenii, o parte a acestui tot. Călătoria în Tibet a însemnat împlinirea uneia dintre cele mai mari dorințe ale sale".³

Din perspectiva încercărilor pe care le-a traversat, putem înțelege mai bine liniile de forță care au marcat împlinirea destinului său. Puterea de organizator, disciplina și capacitatea de a se implica în proiecte îndrăznețe, și le-a orientat spre înfăptuirea unei legături profunde între culturile țărilor din această parte de Sud-Est a Europei. Pentru a-și

---

¹ Karl Teutsch, *Gabe der Vermittlung, Empathie und Menschlichkeit*, în *Siebenbürgische Zeitung*, München, 20 mai 2013.

² Peter Szaunig, *Gesprach, Kultur im Eurasien*, "Sein innerstes Ich wie einen kostbaren Ring aufbewahren", în *Eurasisches Magazin*, 2004.

³ Dagmar Dusil, *Despre Peter Szaunig, ms., Bamberg, 2015*.

atinge idealul, a cultivat cu pasiune conlucrarea în cadrul Societății pentru Cultura Muzicală Germană în Europa de Sud Est – GDMSE¹. În felul acesta el s-a înscris în șirul impresionant de români germani promotori fervenți ai culturii muzicale din Transilvania: Helmut Plattner (1927-2012), Andreas Porfetye (1927-2011), Horst Gehann (1928-2007), Ferenc László (1937-2010), Richard Waldemar Oschanitzky (1939-1979), Aneliese Barthmes, Wolfgang Meschendörfer, Eugen Wendel (n.1934) și alții.

Muncitor și perseverent, minuțios și creativ, atașat valorilor umaniste, aplecat cu tandrețe spre educație, domeniu în care a avut performanțe excepționale privind formarea muzicală a copiilor și a adulților deopotrivă, exemplar om al școlii, cooperant, admirabil coechipier și promotor de proiecte nobile, cald și delicat, atent la reacțiile și așteptările celorlalți, Peter Szaunig și-a dăruit fără să obosească, până în ultima clipă a vieții, rezervele de omenie, răbdare, înțelegere, tact. A fost un adevărat constructor de punți între culturi, etnii, profesii. Este de datoria noastră să-i recuperăm aportul creator și să-l reaşezăm “la masa umbrelor”, printre oamenii de seamă care au adus diversitate și strălucire vieții muzicale din țara noastră, în contextul larg al culturii europene și universale.

Bibliografie

- Arhiva Universității Naționale de Muzică din București.
Bălan, Theodor, *Copilăria unor mari muzicieni*, Ed. Muzicală, București, 1970.
Brânduș, Nicolae, *Scrisoare în amintirea unui mare prieten*, ms., București, 2015.
Coman, Lavinia, *Frédéric Chopin*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2009.
Dusil, Dagmar, *Teilnehmer von Canada bis Japan. Das Carl-Filtsch-Wettbewerb-Festival feierte zwischen dem 6.-12. Juli 2015*

---

¹ *Die Gesellschaft für deutsche Musikkultur im südöstlichen Europa.*

sein 20 - jähriges Jubiläum im Hermannstadt, ms., Hermannstadt, 2015.

Filtsch, Carl, *Klavierwerke. Revidierte Jubiläumausgabe. Herausgegeben und mit Fingersätzen versehen von Peter Szaunig und Ferdinand Gajewski.* Honterus, Sibiu, 2015.

Ionescu, Luchian, *Sibiul – Oraș Cultural European a pierdut un distins muzician: Peter Szaunig (n. 20.05. 1933-d. 28.08. 2015)* în Tribuna, Sibiu, 2015.

Metz, Franz, *Das Filtsch-Festival als Testament*, în Siebenbürgische Zeitung, 5 sept. 2015, htm.

Szaunig, Peter, *Musizierbuch zu Weihnachten*, Johannis Reeg Verlag, Heilbronn, 2004.

Szaunig, Peter, *Carl Filtsch (1830-1845)*, Johannis Reeg Verlag, Heilbronn, 2008.

Șerbescu Gavrilă, Liana, *Scrisoare despre Peter Szaunig*, ms. Amsterdam, 2015.

Teutsch, Karl, *Gabe der Vermittlung, Empathie und Menschlichkeit*, în Siebenbürgische Zeitung, München, 20 mai 2013.

Tobie, Hans, *Carl Filtsch*, Ed. Academiei, București, 1969.

IN MEMORIAM PETER SZAUNIG

Cu aripi
de cenușă
te'nalți

și te prăbușești din
acest timp.
El nu te poate
prinde-n
zbor
cu aripile tale
de cenușă.

Mormântul tău
e aerul.

Razele de soare
îți sunt cearceaful

noaptea lichidă
perna ta
vântul e
plapumă caldă
ploaia
însoțitorul tău
de drum.

Zăpada face
aripile
grele și albe.

Tu planezi
cu-ale tale
aripi de cenușă
către mare.

Poem de
Dagmar Dusil
Versiunea românească de
Nicolae Coman

SUMMARY

Lavinia Coman: Peter Szaunig – The Return of the Knight-Errant

Peter Szaunig was a pianist, teacher, researcher and cultural project manager. Coming from a Saxon family in Transylvania, he was born in Brașov in 1933 and later on he settled in Sibiu with his family. After graduating from high school, he was trained at a technical school of road and bridge constructions, and then he devoted himself to the study of music, studying piano at the *Ciprian Porumbescu* Conservatoire in Bucharest with the famous teacher and performing pianist Silvia Șerbescu

(1903-1965). He then worked as a piano teacher and soloist of the State Philharmonic Orchestra in Sibiu until he left for Germany for good in 1973. There he started teaching piano at a music high school in Bavaria. He created artistic programmes, involving in these activities especially colleagues who also came from Romania like him. These projects aimed to promote the original culture of Saxons in Transylvanian towns. His greatest achievement is the *Carl Filtsch* International Piano and Composition Contest, which he initiated in 1995 with his colleague Walter Krafft in Sibiu. The *Carl Filtsch* Festival and Contest have had twenty editions so far and have contributed to promoting the young generation of musicians, as well as to the study of the oeuvre of the brilliant adolescent Carl Filtsch (1830-1845), Frédéric Chopin's pupil, born in Sebeş Alba, Romania. Peter Szaunig distinguished himself by perseveringly disseminating Transylvanian culture in Germany and creating a bridge between the multicultural landscapes of the two countries. He passed away recently, on 28 August 2015, in Bamberg, mourned by numerous friends, colleagues, disciples and the musical circles in South Eastern Europe, whose diligent promoter he was.